

Astrid Seip: 'Mama ik ben een jongen' Mijn kind is transgender, leven met genderdysforie. Uitgeverij Boekscout, Soest 2018. ISBN 9789402245059 (Transgender/Bejegening/ PO) Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Coverttekst: 'Op zijn vierde vertelt Kay, dan nog Britt, dat hij geen meisje meer wil zijn. In dit boek neem ik u mee langs de wegen die wij bewandelen. Vanaf Kay zijn vierde jaar, tot nu. Soms heel moeilijk begaanbare wegen, soms wandelen we er zo overheen. Het leven met genderdysforie binnen ons gezin en hoe wij moeten dealen met de (voor)oordelen van de maatschappij en de wereld om ons heen. 'Mama ik ben een jongen' zijn woorden die als ouder voor altijd in je hoofd blijven rondmalen, wetende dat het traject wat gevolgd moet worden loodzwaar is. Maar waarbij acceptatie van je kind altijd op de eerste plaats blijft staan.'

Over de schrijver:

Boekscout.nl: 'Astrid Seip (IJsselstein, 1981) woont in Ridderkerk. Vijftien jaar getrouwd en moeder van drie kinderen. Astrid heeft altijd al een liefde voor boeken en schrijven gehad. De stap om dit boek te schrijven was geen makkelijke. Haar ervaringen als moeder van een kind met genderdysforie waren confronterend, het schrijven ging dan ook gepaard met de nodige tranen. Toch hoopt ze met dit boek ook andere ouders of mensen met weinig ervaring over dit onderwerp tot steun te kunnen zijn of te kunnen helpen om meer te weten te komen over genderdysforie en de acceptatie daarvan.'

Inzien:

'Er gaat geen dag voorbij of het spookt door mijn hoofd. Hele dagen ben ik er op de achtergrond mee bezig. Het zuigt energie. Energie die ik zelf hard nodig heb. Ik moet er ook zijn voor mijn andere twee kinderen. Die laat ik niet aan hun lot over. Ik waak ervoor dat zij ook de aandacht krijgen die ze nodig hebben en verdienen.

Het lastige is nog steeds dat het grotendeels, of zeg maar eigenlijk alles, op mijn schouders neerkomt. Van mijn man ontvang ik weinig tot geen steun. Soms maakt me dat onzeker. Doe ik het allemaal wel goed? Ben ik er wel genoeg voor Britt? Ben ik er ook voor de anderen? Mezelf cijfer ik al een hele tijd weg. Dat geeft niet. Ik doe het met alle liefde. Door deze onzekerheid komen deze negatieve gedachten bovendrijven. Terwijl ik van nature juist altijd positief in het leven sta. Zeker ook naar mijn gezin, familie, vrienden en naar de buitenwereld toe. Maar als ik dan alleen ben, slaat de twijfel de laatste tijd steeds meer toe. Wat als er iets met mij gebeurt? Hoe moet het dan met Britt? Wie neemt er dan het voortouw in dit traject? Ik wil en mag er niet aan denken, dwing ik mezelf.'

Recensies/Extra:

<https://astrid.auteursblog.nl/>